

heller ikke han syntes, der var Anledning til at kalde denne Plads Rigsdagsgaarden, men det er den højtærede Minister, der har benyttet dette Ord i sine Anmærkninger til Finanslovsforslaget til Forklaring af, hvorledes Pengene skal anvendes, saa jeg var fuldt ud berettiget til at bruge Udtrykket Rigsdagsgaarden.

Saa hedder det endvidere: „Herved vil der opnaas, at hele Terrainet fra Rigsarkivet til det kongelige Bibliotek set fra Rigsdagsgaarden vil faa Karakteren af et sammenhængende Anlæg“. Naar Forholdet altsaa er det, at man finder det nødvendigt at foretage en Del Forandringer af Beplantningen dernede o. s. v., bl. a. beplante det, der nu ligger hen som en brolagt og — maa jeg føje til — meget grim Plads nærmest ved Rigsarkivet og derfor ogsaa nærmest ved Rigsdagsgaarden, og i det hele at ordne det saaledes, at, som det hedder, hele Terrainet faar Karakteren af et sammenhængende Anlæg, — altsaa Terrainet baade foran og bagved den Mur, man mod alle Forudsætninger har opført —, saa synes jeg, der deri ligger en Erkendelse af, at man ved at opføre den Mur har delt Anlægget i to Dele. Da man nu vil søge at bøde herpaa, er det, jeg tillader mig at gøre opmærksom paa, at det var langt lettere at tage den Mur ned, for saa vil Terrainet ikke blot faa Karakteren af et sammenhængende Anlæg, men være det. Men jeg erkender — og det var det, min Kompliment angik —, at man, saa vidt jeg kunde se, havde gjort adskilligt for at udslette Indtrykket af, at man vilde afskære Rigsdagen og alle, der i øvrigt passerer det, man i Anmærkningerne kalder Rigsdagsgaarden, Udsigten til Anlægget, og at man her vilde ofre 32,000 Kr. paa at gøre det saa kønt som muligt.

Jeg havde, som sagt, ikke fundet Anledning til at komme ind paa Sagen paa ny, hvis ikke den højtærede Minister næst efter at nægte at modtage den Kompliment, som jeg af et fuldt Hjerte vilde yde ham, desuden havde føjet til, at det var ikke af Hensyn til den Kritik, der var rejst, at Forslaget var stillet, nej, det var for at bøde paa, hvad der tidligere var gjort galt, og at hvis der var en enkelt Mand, der havde Ansvaret for, hvad der tidligere var gjort galt, var det netop mig, for jeg var

Indenrigsminister paa det Tidspunkt, da det blev lavet. Det maa være en Fejltagelse af den højtærede Minister — jeg har ikke kunnet se hans Ord efter, da Fortrykket endnu ikke foreligger —, thi Bygningsvæsenet hørte, den Gang jeg var Indenrigsminister, ikke under Indenrigsministeriet, men under Ministeriet for offentlige Arbejder. Jeg har altsaa ikke i den Tid, jeg var Indenrigsminister, haft noget som helst med den Sag at gøre. Men dernæst er der i selve Loven, som blev givet før min Tid som Trafikminister, nemlig i Foraaret 1908, sagt tilstrækkelig tydeligt, hvad der skal laves, og jeg mener ogsaa, hvad der ikke skal laves dernede: Loven, som er af 27. Maj 1908 og har Nr. 152, er ikke lang, men den er for saa vidt meget betydningsfuld. Den indeholder i sin § 15 forskellige Afsnit nummerede med Tal fra 1 til 5, der hver for sig handler om, hvad Ministeren for offentlige Arbejder er bemyndiget til at lade udføre, og mellem det, som Ministeren saaledes er bemyndiget til at lade udføre, er som Nr. 2 anført: „at lade opføre forskellige Bygninger paa Amager til Erstatning for de af Artilleriet benyttede Bygninger i Tøjhusgaarden“, som man altsaa kunde kalde det. Jeg havde Lejlighed til i Fjor at sige, at ganske vist staaer det ikke i Loven, at de omtalte Bygninger skal rives ned, men det turde da være unødvendigt at skrive, at naar man har opført de Bygninger, som skal opføres til Erstatning for andre, som staaer, er det Meningen, at de Bygninger, der skal erstattes, skal tages bort. Desuden fremgaar det tydeligt baade af den Kommissionsbetænkning, som var Grundlag for hele Omordningen, og af Folketingsudvalgets Betænkning, at disse Bygninger skal bort. Det er ikke min Skyld, at dette ikke er sket. I den korte Tid, jeg var Trafikminister og havde med offentlige Bygninger at gøre, naaede vi ikke saa langt som til at opføre de Bygninger, der skulde være Erstatning for de gamle, og følgelig kunde vi ikke nedrive de gamle Bygninger, saa længe de Bygninger, der skulde erstatte dem, ikke var færdige. Jeg kan ikke have noget Ansvar for, at de Bygninger ikke blev revet ned inden August 1909, eller naar det nu var, jeg gik af som Trafikminister, det er alene den nuværende Indenrigsminister, der